GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ȘI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisori nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 140. *Luni, Marți 23 Iunie (5 Iulie).* **1886.**

Din causa S-tei sĕrbători de mâne, diarulŭ nu va apăré până Mercuri.

Nou abonamentŭ
la
„Gazeta Transilvaniei“.

Cu 1 Iulie 1886 st. v., se va începe unŭ nou abonamentŭ, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitorĭ ai fóiei nóstre.

Prețulŭ Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei luni **3 fl.**
„ șése „ 6 „
„ unŭ anŭ **12** „

Pentru România și străinătate:
pe trei luni **10 franci**
„ șése „ **20** „
„ unŭ anŭ **40** „

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale.**

Abonaților de păn'acum li-se recomandĕ a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fășiei sub care au primitŭ diarulŭ.

Domnii ce se vorŭ abonă din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea.

Brașovŭ, 22 Iunie 1886.

Speramŭ că scrierea cea mai nouă a d-lui Mocsary va avé față cu elementulŭ dela putere măcarŭ acelŭ resultatŭ practicŭ de-a provoca o discusiune seriósă în diaristica maghiară asupra cestiunei grave a naționalităților. Nu scimŭ ce vorŭ mai rĕspunde de aicĭ încolo foile unguresci la admoniările și sfaturile sincere ale distinsului corifeu parlamentarŭ, până aci însĕ n'amŭ vĕdutŭ sĕ fi întêmpinatŭ nicĭ una din ele cu seriositate și obiectivitate părerile d-lui Mocsary. Totŭ ce s'a scrisŭ până acuma în unele foi și foițe unguresci privesce numai persóna d-lui Mocsary, care se vede în celŭ mai nerușinatŭ modŭ atacatŭ din causă că cutézĕ a avé despre naționalități și despre chiămarea și drepturile lorŭ nisce părerĭ mai bune ca cei dela putere.

Este o datoriă fórte vechiă a Maghiarilorŭ cătră naționalitățile din acestŭ statŭ de care vorbesce d-lŭ Mocsary în broșura sa și datornicului nu-i place sĕ-i aducĭ aminte de datorii vechĭ, la a cărorŭ răfuire nicĭ că se mai gândesce.

Cum vine tocmai unŭ Ungurŭ ca Mocsary sĕ le aducă aminte conaționalilorŭ sĕi de ceea ce datorescŭ naționalităților? Cum de tocmai elŭ le face „procatorulŭ“ acestorŭ naționalități?

Astfelŭ se întrébă șoviniștii și urmézĕ de unde rĕspunsulŭ lorŭ, care nu póte fi nicĭdecum favorabilŭ stăruințelorŭ nobile mijlocitóre ale d-lui Mocsary. „Nu ne trebuescŭ sfaturĭ,“ dicŭ ei, „n'avemŭ lipsă d'a ne împăca cu naționalitățile pe cătŭ timpŭ suntemŭ așa de puternicĭ ca sĕ le silimŭ a se împăca ele însele cu starea actuală a lucrurilorŭ.“

Nu e dĕr vina d-lui Mocsáry dĕcă admoniările sale bine simțite nu producŭ ecoulŭ doritŭ în sînulŭ conaționalilorŭ sĕi. Este vina împrejurărilorŭ, carĭ au contribuitŭ ai face atâtŭ de neaccessibilĭ și îngâmfațĭ, încâtŭ sĕ nu mai vrea sĕ stea de vorbă cu nimenĭ, care nu împărtășesce părerile lorŭ despotice.

Una din acestĕ împrejurări fatale este fără îndoiélă și atitudinea naționalităților în lupta legală pentru redobêndirea drepturilorŭ lorŭ. Ori și câtŭ de fanaticĭ arŭ fi Ungurii, una, credemŭ, trebue sĕ o recunóscă fiăcine, că nu le-ar fi pututŭ cresce așa de multŭ crésta, dĕcă naționalitățile arŭ fi desvoltatŭ mai mare energiă și mai multŭ curagiu în apĕrarea drepturilorŭ lorŭ.

E vorba in broșura d-lui Mocsary de legea de naționalitate precum și de aceea, că cei dela putere nu-o respectézĕ și nu-o esecutézĕ.

Cum s'a făcutŭ că adĭ acéstă lege a devenitŭ cu totulŭ ilusoriă și că fișpanii și solgăbirĕii nu maĭ vorŭ sĕ scie nimicŭ de esistența ei în cartea de legĭ a Țerii ungurescĭ? Forța, violența brutală a jucatŭ fără îndoială unŭ mare rolŭ. Unde a rĕmasŭ însĕ resistența energică a celorŭ violentați?

Astădĭ guvernulŭ și creaturele sale au încercatŭ a călca o dispositiune a legei numite și vĕdêndŭ că nu întêmpină unanimă protestare a celorŭ neîndreptățițĭ, a doua dĭ au și mersŭ cu unŭ pasŭ mai departe și au călcatŭ altŭ paragrafŭ. Așa s'a întêmplatŭ dearêndulŭ cu tóte dispositiunile legilorŭ favorabile naționalităților așa că acum este omulŭ luatŭ în rîsŭ dĕcă se mai provócă la ele.

Au ajunsŭ lucrurile așa de departe încâtŭ adĭ nicĭ documentele anecsate la cererile de intabulare nu mai suntŭ valabile dĕcă nu vorŭ fi traduse în limba maghiară.

D-lŭ Mocsary ne spune că „încâtva“ părerile sale suntŭ sprijinite de colegulŭ sĕu deputatŭ comite Emanuilŭ Andrassy și de o distinsă și nobilă damă maghiară. După primirea ce a avut'o până acum scrierea d-lui Mocsary la Maghiarĭ, nu e speranță că se va înmulți numĕrulŭ celorŭ ce împărtășescŭ măcarŭ în parte vederile d-sale.

Cei ce în oportunismulŭ lorŭ arŭ fi dispușĭ a aștepta până ce-și va crea d-nulŭ Mocsary o partidă, care sĕ pună la cale o împăcare a naționalităților, ar păți'o ca țĕranulŭ lui Horațiu, care a așteptatŭ sĕ curgă tótă apa rîului pentru ca sĕ pótă trece dincolo de malŭ.

Nu din sînulŭ Maghiarilorŭ, ci din sînulŭ naționalităților trebue sĕ fiă sprjinită prin urmare nobila nisuință a d-lui Mocsary.

Suntemŭ încă abia la începutulŭ luptei pentru esistență și de aceea trebue sĕ ne încingemŭ bine cu arma abnegărei de sine și a resoluțiunei și sĕ ne întărimŭ cu curagiulŭ strămoșilorŭ noștri, ca sĕ-o luptămŭ cu onóre și cu succesŭ spre binele comunŭ alŭ patrieĭ.

Convenția consulară română-germană.

Citimŭ în „Le Temps“ din Parisŭ:

Ministerulŭ românŭ și-a creatŭ o situațiune fórte grea, în urma proiectului de convențiune consulară ce a încheiatŭ cu Germania, înlocuindŭ astfelŭ capitulațiunile, carĭ esistau pe timpulŭ suzeranității Turciei. Noua convențiune, care a fostŭ presentată camerei, acum câteva dile, dispune că litigiile privitóre la succesiunile Germanilorŭ carĭ locuescŭ în România s'ale Românilorŭ carĭ locuescŭ în Germania sĕ fie resolvate de tribunalele și după legea celorŭ două țĕrĭ. Opositiunea se plânge, că acéstă clausă, care va trebui sĕ fiă concedată și celorlalte națiuni europene, este cu totulŭ îndesavantagiulŭ României. Acéstă țĕră n'are mai de locŭ supușĭ domiciliațĭ în Germania, și se află astfelŭ supusă, fără nicĭ o reciprocitate reală, unui regimŭ care nu este impusŭ nicĭ unei națiuni civilisate. Partizanii d-lui Brătianu replică, că acéstă învoială escepțională este inevitabilă, din causa articulului 7 din Constituțiune, care interdice orĭcărui strĕinŭ d'a avé pămênturĭ în România, că astfelŭ aceștĭ strĕinĭ, neavêndŭ unŭ statutŭ personalŭ legalŭ după legea română, ar trebui sĕ li se păstreze statutulŭ personalŭ pe care-lŭ au la dênșii.

Aceste argumente n'au fostŭ admise de camera din Bucurescĭ; comisiunea alésă pentru a esamina convențiunea era în maioritate ostilă acestui proiectŭ și guvernulŭ a fostŭ obligatŭ a'lŭ retrage, pentru a nu se espune la o înfrângere. Convențiunea va trebui sĕ fiă refăcută, deși este greu de a vedé cum se va putĕ înlătura d'a se concede Germaniei, și în generalŭ țĕrilorŭ strĕine, prerogative pe carĭ Constituțiunea nu permite statului d'a le revendica. D. Brătianu se află în neputință d'a încheia convențiunĭ cu națiunile europene și alternativa d'a revisui Constituțiunea séu d'a lovi în dreptulŭ României e d'a nu admite alte legĭ decâtŭ legile sale pe teritorulŭ ei.

Pretendentulŭ Petre Karagheorgheovicĭ.

Diarulŭ oficialŭ alŭ Muntenegrului, „Glas Crnogorza“ publică unŭ articulŭ, în care apĕră pe principele Nichita și guvernulŭ sĕu de imputările, că ar sprijini pretențiunile prințului Karagheorgheovicĭ asupra tronului Serbiei.

Principele și guvernulŭ muntenegrénŭ, dice fóia oficială, n'au nimicŭ a face cu intențiunile prințului Karagheorgheovicĭ, care, bine înțelesŭ, ca pretendentŭ, nu vine în atingere cu politica Muntenegrului, ci elŭ singurŭ își face politica pe socotéla și pe risculŭ sĕu, deși a intratŭ în legăturĭ de familiă cu înalta nóstră casă domnitóre. Cu tóte scirile alarmătóre rĕspândite de presa europénă și mai cu sémă de cea austro-ungară, totușĭ elŭ trăesce în Muntenegru în cea mai deplină liniște și retragere. Dĕcă prințulŭ Petre totușĭ, condusŭ de asemenea intențiunĭ, ar întra în acțiune pentru realisarea lorŭ, acésta n'ar putĕ-o face decâtŭ pe socotéla și risculŭ lui.

Intr'unŭ asemenea casŭ atitudinea Muntenegrului e ușóră de precisatŭ; în interesulŭ statului muntenegrénŭ ar rĕmâné unŭ privitorŭ liniștitŭ, animatŭ de dorința, ca aceste încercărĭ sĕ se termine pentru fericirea Serbiei, căcĭ poporulŭ și guvernulŭ muntenegrénŭ în acéstă privință a fostŭ condusŭ în totdéuna numai de unŭ singurŭ interesŭ: ca totŭ ce se întêmplă în Serbia sĕ se facă pentru fericirea și prosperitatea ei. Aicĭ în Muntenegru fiecare e amicŭ alŭ Serbiei, începêndŭ dela Domnitorŭ și până la celŭ din urmă Muntenegrénŭ. Motivulŭ amiciției altorŭ state póte sĕ fiă întemeiatŭ pe scopurĭ egoistice, pe câtŭ timpŭ Muntenegrulŭ n'are în vedere decâtŭ fericirea Serbiei.

In alte state amicii vorŭ rĕmânea numai până atuncĭ amicĭ, până când potŭ sĕ profite ceva dela ceea ce se întêmplă în Serbia. Muntenegrulŭ însĕ e amicŭ alŭ Serbiei în fericire ca și în nenorocire. Muntenegrulŭ nu e chematŭ de a schimba guvernele și domnitorii în Serbia, fiindŭ convinsŭ, că poporulŭ în Serbia a sciutŭ în totdéuna sĕ-și alégă guvernele și domnitorii pe carĭ i-au iubitŭ mai multŭ. Orĭ-ce guvernŭ și orĭ ce dinastiă, care e plăcută Serbiei, e plăcută și Muntenegrului. In privința acestei cestiunĭ, pentru Muntenegru e hotărîtóre voința Serbiei.

La acestea diarulŭ „Die Presse“ din Viena observă, că cei din Cetinge au uitatŭ din vedere două împrejurări, și anume:ântêiu, că după Constituțiunea dela 1868, în Serbia nu este decâtŭ o singură dinastiă legală și acésta este familia Obrenovicĭ, decĭ despre o alegere a unui principe de cătră poporŭ nu mai póte fi vorba; și alŭ doilea, dĕcă cei din Cetinge pledézĕ cu atâta bună-voință de a mantiné sincere și leale relațiunĭ internaționale cu Serbia, atuncĭ principele Muntenegrului ar trebui sĕ întêmpine pe teritoriulŭ sĕu orĭ-ce acțiune a cărei țintă este ocuparea terenului în Belgradŭ.

Rusia și Muntenegru.

Din Petersburg se telegrafiază cu data de 20 luniu următórele:

Visita principelui din Muntenegru la Viena a deșteptatŭ la începutŭ óre-carĭ îngrijirĭ în sferele politice de aicĭ, deși nimenĭ n'avea nicĭ cea mai mică îndoială în privința simpatiilorŭ lui pentru Rusia. Cei dela Cettinge însĕ s'au grăbitŭ sĕ împrăștiă orice îndoială în privința călĕtoriei.

După cum se afirmă, suntŭ în perspectivă evenimente importante în peninsula balcanică. Misiunea de curêndŭ a lui Suleiman-pașa, care a presentatŭ principelui Nicolae unŭ ordinŭ din partea Sultanului, este privită ca unŭ semnŭ pentru ceea ce are sĕ urmeze.

Se face apoi amintire despre marile pregătirĭ militare în Muntenegru. Acestea se punŭ în legătură cu cuvintele pe care le-a adresatŭ principele Nicolae bărbatului de statŭ sêrbŭ, Belanovicĭ. „Muntenegru, dise principele,

nu va cere dela nimeni de pomană, ci va cere numai aceea ce póte câștiga cu propriele sale puteri.« Tendințele Muntenegrului, ḑice unŭ comunicatŭ din Cettinge, suntŭ limpedĭ și statornice, de órece Muntenegru, fără nouĕ achisaţiuni teritoriale, trebue sĕ renunțe la esistența sa.

SCIRILE ḐILEI.

Maiestatea Sa monarchulŭ *Franciscŭ Iosifŭ* va plecà cătră sfirșitulŭ lunei acesteia, la *Gastein* unde se va întâlni cu împĕratulŭ Vilhelm. De asemenea spunŭ foile semioficióse, că și comitele Kalnoky, ministrulŭ de esterne austro-ungarŭ, are sĕ convină în Iulie séu Augustŭ cu principele Bismarck.

—x—

Baronulŭ *Mayr*, ambasadorulŭ austro-ungarŭ în *Bucurescĭ*, a fostŭ Vinerĭ în *Brașovŭ*.

—x—

O fóiă „patriotă“ stă sĕ 'nebunéscă de bucuriă, că »se maghiarisézà« ținutulŭ din părțile Clușiului. La esamenulŭ băeților dela scóla din Șomușfaleu de lângă Clușiu au fostŭ de față mai mulți domni unguri, cari au rĕmasŭ încântați, ba unŭ diregĕtorŭ a felicitatŭ pe învĕțătorulŭ Mathe Iozsef, cum îlŭ numesce códa clușiană pe limba „patriotică“, prin cuvinte încuragiatóre, fiindcă și băeții români au sciutŭ rĕspunde unguresce. Pe proprietarulŭ de pămêntŭ de acolo Balla îlŭ laudă, fiindcă cu servitorii sĕi români vorbesce numai unguresce. — Cum că e reclamă jidovéscă, nicĭ vorbă nu 'ncape; se scie că numai reclamele mai ținŭ sufletulŭ în ósele »Kulturegyletului“, ale cărui acții stau miserabilŭ de rĕu, vorba lui Mocsary.

—x—

Liptay Stefanŭ, consiliarŭ în ministerulŭ ungurescŭ de comerciu, a sositŭ erĭ după amĕḑi în *Brașovŭ*, ca sĕ continue cercetările în afacerea industriei ardelene. Elŭ e însoțitŭ de Dumbrawsky și de maiorulŭ Schwimm.

—x—

S'a prelungitŭ încă pe unŭ anŭ concesiunea dată firmei Lindheim și Comp. spre a face lucrările preliminare pentru următórele *căi ferate*: 1. linia vicinală cu cale normală dela gara Brașovului până în interiorulŭ orașului; 2. linia vicinală cu cale normală dela stația Brașovŭ pe la Cârstianŭ, Rĕșnovŭ, Tohanu-vechiu până la Zêrnescĭ, și una dela proiectata stațiă Cârstianŭ până la pasulŭ Vulcanŭ; 3. linia vicinală cu cale normală dela stația Brașovŭ, pe la Bacĭfalŭ-Cernatŭ până la Satulungŭ.

—x—

Inspectorulŭ școlarŭ *Moldovan Gergely* aspiră, pareni-se, sĕ fiă încoronatŭ. Acésta a datŭ »Kulturegyletului« a înțelege dăruindu'i 120 esemplare din »Koszoru« (coróna), care cuprinde traducerea în unguresce a mai multorŭ poesii poporale românescĭ. — Étă unŭ »patriotŭ« fără „cusurŭ!“

—x—

Fânarulŭ *Loy* din *Brașovŭ*, care lucra cu calfe și servitorĭ, în urma închiderii granițelorŭ a fostŭ nevoitŭ sĕ'nceteze lucrulŭ, sĕ 'și concedieze lucrătorii și sĕ 'și vêndă casele, eșindŭ din ele plângêndŭ. Acum șéde la fiu-sĕu, groparulŭ cimitirului săsescŭ.

—x—

Ni se scrie din *Tușnadŭ*, cu data 2 Iuliu n: »Am sositŭ acum la 5 óre d. a. Câmpurile suntŭ inundate. Aḑĭ s'a întêmplatŭ aci unŭ *asasinatŭ*. In Tușnadŭ se află deocamdată doi gendarmĭ, dintre carĭ unulŭ e titularŭ mai mare, deși sergentŭ ca și celălaltŭ. Fiindŭ ḑiua plăți, pare-mi-se erĭ, unulŭ a bănuitŭ pe celălaltŭ, pe celŭ titularŭ mai mare, că i-a luatŭ și léfa sa și dreptŭ rĕsbunare a trasŭ cu pușca 'n elŭ. Glonțulŭ a pĕtrunsŭ în corpŭ printre cóste 'n drépta, a eșitŭ printre cóste 'n stânga și s'a opritŭ în brațŭ. Doi doctorĭ caută pe rănitŭ. Criminalulŭ s'a predatŭ singurŭ și e arestatŭ.—S.

—x—

D-lŭ *Aurelŭ Demianŭ* s'a promovatŭ Sâmbătă în 3 Iuliu n. în sala senatului universității din Viena la gradulŭ de doctorŭ în medicină.

—x—

Sâmbătă nóptea spre Duminecă, unŭ necunoscutŭ s'a întrodusŭ în casa negustătorului *Colibanŭ* de după vale în Scheiu, pe care aflându-lŭ singurŭ i-a datŭ mai multe lovituri cu bricégulŭ. Se vede că între amêndoi a fostŭ o luptă strașnică, căci locuiŭ e plinŭ de sânge. Bietulŭ omŭ a fostŭ dusŭ într'o stare desperată la spitalŭ. S'a găsitŭ o umbrelă cu inițiale pe mânerŭ și nisce ghete, care se presupune a fi ale făptuitorului. Poliția îlŭ urmăresce. Vomŭ da amĕrunte îndată ce ne vomŭ aduna informațiunĭ mai esacte.

—x—

Joi în 1 Iuliu n. Iónŭ *Gusbeth* din *Brașovulŭ-vechiu*, plecândŭ cu căruța la Stupinĭ, s'a înecatŭ în Ghimbășelŭ, care venise mare din causa ploilorŭ. Caii au scăpatŭ cu mare greutate.

—x—

Ce-a căutatŭ a găsitŭ maarrele »patriotŭ“ *Moldovan Gergely*. A ajunsŭ profesorŭ de universitate în *Clușiu*, în locŭlŭ „agitatorului“ Gregoriu Silași. »Ellenzek« a începutŭ sĕ aiureze de bucuriă, și crede că numirea „bravului, fidelului și probatului patrrriotŭ“ va fi cu norocŭ; ḑice că Moldovan Gergutŭ e tobă de carte, scie ca apa literatura română și maghiară. — O repețimŭ și acum, sĕ ferésca Dumneḑeu némulŭ românescŭ de asemenea cărturarĭ,

—x—

»Liberalulŭ“ din *Iași* spune, că au mai plecatŭ încă vr'o 40 de *Evrei* la *America*. Se ḑice că Marți vorŭ mai plecà 100. Cu acéstă ocasiune amintesce numitulŭ ḑiarŭ, că mulți dintre Evreii, carĭ emigrézà lasă multe victime ale înșelătoriei lorŭ.

—x—

Pentru *esamenele de bacalaureatŭ* (maturitate) s'au înscrisŭ în *Bucurescĭ* 65 de candidați, în *Iași* 35, între carĭ douĕ domnișóre.

Congresulŭ națională-bisericescŭ gr. or.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Sibiiu, 2 Iuliu 1886.

Ședința a XII. a Congresului gr. or. de astăḑĭ sĕ deschide la 9 óre și duréza până la $10^3/_4$ óre a. m. După verificarea protocolului din ședința trecută deputații *I. Goldașu* și Simionŭ *Popescu* cerŭ concediu pentru întréga durată a sesiunei. Se acordă. Presidiulŭ presentézà următórele esibite:

Unŭ proiectŭ de regulamentŭ pentru afacerile interne ale consistoriului metropolitanŭ, raportulŭ privitoriŭ la instituțiunea învĕțătoreselorŭ, raportulŭ referitorŭ la înființarea unei academii teologice, raportulŭ comisiunei delegaționale și altele, carĭ se vorŭ admite la desbatere.

Dep. *Ioan Popŭ* interpelézà, că din ce motive nu se tipărescŭ tóte rapórtele înainte de întrunirea Congresului ca sĕ se pótă distribui între deputați și prin acésta sĕ se 'cruțe multŭ timpŭ, de-óre-ce acéstă tipărire și distribuire e prevĕḑută și în conclusele Congresului. I sĕ respunde, că dispositiunile respective sĕ referŭ numai la acele rapórte, carĭ cuprindŭ în sine propunerĭ reformatóre. Popu va face in privința acéstă o propunere de urgență ca se se tipărescà și distribue tóte rapórtele.

Deput. *Roșu* propune, ca sĕ se facă o representațiune cătră ministrulŭ cultelorŭ și instrucțiunii publice, ca la instituirea învĕțătorilorŭ la scólele mixte din Bănatŭ sĕ se observeze legea națională-bisericescă. Acéstă propunere sĕ transpune consistorului metropolitanŭ spre competentă afacere.

La ordinea ḑilei urmézà comisiunea bisericescă. Raportorulŭ T. *Fășie* raportézà despre câteva afacerĭ din care nicĭ una nu se resolvă, ci séu se respingŭ séu sĕ transpunŭ spre competentă afacere. La una din aceste propunerĭ Dr. *Iosifŭ Gall* face propunerea nouă, ca sĕ se înainteze o representațiune la guvernŭ, în care sĕ se cérà eliberarea preoților dela prestațiunile publice, precum și dela birulŭ trăgătorilorŭ pe carĭ îi folosescŭ ei ca ameliorare, séu parte constitutivă a dotațiunei lorŭ. Se primesce.

Propunerea dep. *Oprișă*, ca adecă sĕrbătorile de a 3 și a 4 clasă mișcătóre séu sĕ se ștérgă de totŭ séu sĕ se pună pe Dumineci, se transpune simplu sinodului episcopescŭ, nesimțindu-se Congresulŭ competentŭ a decide în acésta materiă.

Ne mai avêndŭ nicĭ o comisiune ce se raporteze se închide ședința. N. V.

Vĕ comunicŭ aci propunerea de conclusŭ a comisiunii organisătóre *în afacerea neconvocării congresului*, care a fostŭ primită în unanimitate de congresŭ. Ea sună așa:

Din cele espuse cu privire la regretabila neregularitate în funcționarea congreselorŭ dela anulŭ 1877 incóce, din actele referitóre la convocările și amânările congreselorŭ, congresulŭ constată:

1 că d-nulŭ ministru ung. de culte și instrucțiune publică în rescriptulŭ sĕu ddto 16 Octomvre 1877 Nr. 26156 face o interpretare nouă în privința modalității notificării prealabile cătră corónă, și că acéstă interpretare se deosebesce de praxa usitată mai nainte de cătră organele bis. și adoptată și din partea In. Ministerŭ ung. reg.

2 că neregularitățile în funcționarea congreselorŭ se reducŭ la următórele trei cause:

a) că în anulŭ 1884 nu s'a făcutŭ de felŭ convocarea, ér în an. 1880 convocarea a fostŭ revocată;

b) că în unŭ casŭ și anume la anulŭ 1877 notificarea prealabilă cătră guvernulŭ terii, după părerea d-lui ministru alŭ cultelorŭ, s'a făcutŭ prea târḑiu și în fine:

c) că convocările, respective notificările despre intențiunea convocării congresului, și anume în anii 1884 și 1885 din considerațiunĭ politice au întîmpinatŭ greutățĭ din partea guvernului.

Considerândŭ decĭ, că o astfelŭ de jignire a funcționării regulate și periodice, prescrise prin lege și statutŭ, a congresului ca organŭ supremŭ alŭ bisericei, trebue sĕ provóce o conturbare în întréga viață a organismului nostru bisericescŭ, — congresulŭ aduce următorulŭ:

Conclusŭ:

I. Congresulŭ însărcinézà pe consistorulŭ metropolitanŭ a se adresa cătră d-lŭ ministru reg. ung. alŭ cultelorŭ și învĕțământului publicŭ cu o representațiune, în care accentuându-se, că interpretarea legii și a statutului organicŭ în privința notificării modalității, notificărilorŭ prealabile despre convocarea congresului din rescriptulŭ sĕu ddto 16 Octomvrie 1877 Nr. 26156 este nouă și ea se abate dela interpretarea și praxa usitată până atunci de cătră organele bisericescĭ și adoptată chiarŭ de însuși Inaltulŭ ministerŭ ung. reg.; accentuându-se mai departe, că congresulŭ nicĭ chiarŭ după modulŭ notificării de mai nainte nu se póte întruni înainte de sosirea preînaltei

FOILETONU.

Călĕtoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

De aicĭ înainte bieții ómenĭ suferiră fără a murmura tóte nĕcazurile și tótă lipsa. Eĭ erau acuma tarĭ în credința, că D-ḑeu le va ajuta sĕ ajungă la ținta îndelungateĭ și multŭ obositóreĭ călĕtoriĭ, și acéstă credință îĭ înzestrà cu puterĭ nouĕ.

Ḑiua de 6 Iulie fŭ o ḑi de bucuriă pentru călĕtoriĭ noștri. Eĭ scăpaserĕ acum și de celŭ din urmă din cataractele luĭ Livingstone, și de aicĭ înainte drumulŭ lorŭ avea sĕ fiă — celŭ puținŭ pentru câtă-va vreme — mai sigurŭ, mai ușorŭ și prin urmare împreunatŭ cu mai puțină perdere de timpŭ.

Era și de lipsă, ca espediția sĕ caute a înainta câtŭ se putea mai repede. Mijlócele de traiŭ și lucrurile de schimbŭ erau pe sfêrșite, și indigeniĭ nu voiau sĕ dea nimicŭ străinilorŭ fără plată bună. Décă drumeții noștriĭ nu ar fi pututŭ ajunge mai în grabă în ținuturĭ mai civilisate, de bună sémă aveau sĕ piară de fóme cu toțiĭ.

Chiar și acuma sêrmaniĭ călĕtorĭ erau așa de strîmtorați, încâtŭ nu le da mâna sĕ mănânce nicĭ odată, ca sĕ se pótă sătura, și astfelŭ se înțelege, că și puterile lorŭ scădeau, vĕḑêndŭ cu ochiĭ. Fómea însă fórte ușorŭ îndémnă la furtŭ. Bieții Vangvana nu se puteau stăpâní, ci unde găsiau furau dela indigenĭ póme, păserĭ de casă și alte lucrurĭ de acestŭ felŭ. Se înțelege, că indigeniĭ nu prea erau învoițĭ cu felulŭ acesta de aprovisiunare, și décă prindeau pe vre unulŭ dintre nenorociții hoțĭ, pretindeau sĕ rĕmână la eĭ ca sclavŭ. Ca sĕ nu-ĭ lase pe aceia, carĭ aduseserĕ pentru dênsulŭ jertfe așa de marĭ, într'o stare așa de tristă, Stanley se vĕḑù silitŭ sĕ rescumpere cu sume fórte marĭ pe doĭ dintre soțiĭ sĕĭ, carĭ puseserĕ mâna pe nisce lucrurĭ de mâncare și care fuseserĕ prinșĭ.

In chipulŭ acesta mijlócele espediției scăḑură și maĭ multŭ, și lipsa avea sĕ fiă și mai mare.

Deși Stanley le spuse ómenilorŭ sĕĭ, că de aicĭ înainte nu va maĭ rĕscumpĕra pe aceia, carĭ îșĭ vorŭ însuși lucrurĭ străine, totuși câți-va dintre eĭ totŭ nu se putură împotriví ispiteĭ de a'șĭ procura ceva de mâncare pentru flămândele lorŭ stomacurĭ. In 20 Iulie unulŭ dintre soțiĭ călĕtoruluĭ nostru furà din grădina unuĭ indigenŭ nisce gogóșe numite Kassava*), în 24 furà altulŭ nisce păserĭ de casă. Cu tótă părerea sa de rĕu, Stanley nu putù sĕ-ĭ rescumpere pe aceștĭ norociți, și astfelŭ trebuiră sĕ rĕmână ca sclavĭ la aceia, dela carĭ furaseră lucrurile amintite.

In 25 Iulie călĕtoriĭ noștrĭ trecură din nou unŭ cataractŭ destulŭ de primejdiosŭ. In ḑiua următóre audì eroulŭ nostru spre cea maĭ mare bucuriă a sa dela indigenĭ, că nu maĭ este departe punctulŭ, până la care au pĕtrunsŭ Europeniĭ în lăuntrulŭ continentuluĭ africanŭ, pornindŭ dela vĕrsarea rîuluĭ Congo.

Când Stanley împărtăși acéstă înveselitóre scire ómenilorŭ sĕĭ slăbiți de fóme, cu toțiĭ începură a sălta de bucuriă. Unulŭ din ceĭ maĭ harnicĭ și maĭ viteji dintre dênșiĭ, Vadi Safeni, care luase parte la circumnavigarea laculuĭ Victorieĭ, fu așa de tare impresionatŭ de acéstă scire, încâtŭ nebunì.

„Stăpâne, stăpâne,“ grăì elŭ, îmbrățișându picióarele luĭ Stanley, „amŭ ajunsŭ la mare! Sûntemŭ acasă! De aicĭ înainte nu vomŭ maĭ răbda de fóme și nu vomŭ maĭ fi chinuițĭ de blăstĕmațiĭ de sĕlbaticĭ! Acum mĕ ducŭ tot-o-fugă până la mare, ca se spunŭ fraților tĕĭ că sosescĭ îndată! Norocŭ bunŭ!“

Ḑicêndŭ aceste cuvinte, elŭ se ridicà cu grăbire și o luà în fuga mare spre pădurea din apropiere.

Călĕtorulŭ nostru nicĭ pe departe nu se gândia, că bietulŭ omŭ îșĭ va fi perdutŭ mințile. Numai după aceea venì elŭ la acéstă ideiă, dar acuma era prea târḑiu. Elŭ trimise treĭ ómenĭ, ca sĕ'lŭ caute și sĕ'lŭ

*) Kassava se numescŭ rădĕcinile planteĭ Manihotŭ utilissima, și suntŭ nisce producte cam asemenea cartofilorŭ.

resoluțiuni reg. și așa o nouă interpretare pare a nu fi recerută din punctu de vedere alu interesului de statu— de altă parte procedura intenționată în partea primă a rescriptului susu numitu ar face ilusoriă observarea terminului întrunirii congreselorŭ fixatu prin statut. org. pe 1/13 Octomvrie în acelu casu, când resoluțiunea preînaltă ar sosi din întêmplare pré târdiu: decî congresulu rógă pe d-lu ministru a reveni la usulu observatu în cele dintâiu deue periode ale congresului.

Totodată congresulu își exprimă durerea sa, că prin dificultarea întrunirii congreselorŭ nóstre bisericescî din impregiurărî intervenite fără concursulu bisericii împedecă funcționarea regulată a supremului organismu alu bisericii nóstre, deórece nu se póte constitui la timpulu prescrisu, consistorulu metropolitanu nu se póte compune și nu se potu vota budgetele necesare pentru întrunirea acelui consistoru metropolitanu. De aceea congresulu speréză, că d-nulu ministru, condusu de bunele sale intenționi, va îngriji, ca sĕ încungiure în viitoru pedecile funcționării regulate a congreselorŭ.

In fine congresulu rógă pe d-lu ministru a fi la preaînaltulu tronu interpretele acelorŭ simțĕminte de lo-ialitate cătră prea înaltulu tronu și patriă, de care simțĕminte biserica nóstră totdéuna a fostu și este inspirată și congresulu, din incidentele regretabile susu amintite, se vede îndemnatu a da de nou o espresiune solemnă.

II. Escelența Sa Inalt Preasfințitulu Metropolitu sĕ facă prealabila notificare Maiestății Sale cu șese (6) luni înainte de terminulu prescrisu în § 152 din statutulu organicu pentru întrunirea congresului ordinaru.

III. Congresulu presentu, deși convocatu la timpu nepreveḑutu în statutulu org., fiindu congresu ordinaru-periodulu lui se încheie în 30 Septemvre 1887, éru periodulu congresualu viitoru de 3 ani se începe dela 1 Octomvre 1887 și duréză până la 30 Septemvre 1890 și pentru acestu periodu au a se escrie alegerile cu observarea dispositiunii §-lui 150 din statutulu organicu celu multu în terminu de 3 luni socotite dela 1 Octomvre 1886 încolo astfelu, ca deputații congresuali sĕ fie aleși până la 31 Decemvre 1887 și ei sĕ se pótă întruni în congresu în 1/13 Octomvre 1888 pentru periodulu dela 1 Octomvre 1887 până la 30 Septemvre 1890 avêndu a se observa acésta procedură și la periodele, ce voru urma dela 1 Octomvre 1890 încolo.

Clușiu, 3 Iuliu 1886.

(*Pensionarea profesorului de universitate Dr. Gregoriu Silași.*)

Denique, consummatum est! Zelosulu profesoru de limba și literatura română dela universitatea regéscă Franciscŭ-Iosefină din Clușiu, prédemnulu și meritatulu bărbatu Dr. *Gregoriu Silași este pensiunatu definitivu* de cătră guvernulu ungurescu autocratu și în loculu lui este numitu cunoscutulu renegatu *Moldován Gergely*. Adevĕrată satiră!

Pensionarea s'a făcutu extra ordinem fără întrebare și fără presentarea actelorŭ necesare. Ceștî doi anî din urmă de serviciu nu-i suntu computați pentru pensiune, care este fixată cu 1050 fl. pe anu.

Étă încă o nedreptățire strigătóre la ceriu din partea guvernului ungurescu! Acésta din nou ne convinge, că numai o energică apĕrare a drepturilorŭ și a naționalității nóstre periclitate ne mai póte mântui și că *cu pălăria în mână n'o putemu duce departe.*

La universitatea din Clușiu de doi ani încóce de facto, ér de aci încolo propter causam inhonestam n'avemu profesorŭ de limba și literatura română, pentru că credu că tinerŭ românu cu sêmțĕminte adevĕrate nu se va afla sĕ asculte prelecțiunile unui Moldován Gergely.

Casulu n'are lipsă de comentarŭ. Facta loquuntur. *Aelius.*

Lugoșu, 26 Iunie 1886.

Domnule Redactoru! In 20 Iuniu n. s'a ținutu la mănăstirea rom. cat. din locu esamenu publicu. din limba română cu o parte din fetițele române ce frecventéză acésta mănăstire și care au luatu instrucțiune și din limba română.

Publicu nu a fostu prea numĕrosu, nu sciu de ce. Succesulu esamenului însĕ, — avêndu în vedere timpulu scurtu de instrucțiune din limba română, abia de vre-o trei luni — a fostu preste așteptare pe deplinu satisfăcĕtoru. Micele eleve sciau sĕ cetéscă fluentu, sĕ analiseze gramaticesce bine și declamau frumosu, onóre și mulțămită d-șórei Octavia Stolojanu absolventă de pedagogiă, care într'unu timpu așa de scurtu a sciutu sĕ arate unu progresu atâtu de îndestulitoru.

On. cetitorî vorŭ crede póte, că la mănăstirea rom. cat. de fetițe din locu se află și catedră de limba română. După dreptu și dreptate, décă toți într'unu cugetu și o simțire amu lucra cu mai puțină gură și mai multă ispravă, așa ar și trebui sĕ fiă, și nu ne-ar servi decâtu spre mândria nóstră și folosulu fetițelorŭ nóstre. Dér așa plecându-ne — spre marea nóstră daună — a ne petrece timpulu în neactivitate, intrige și împărecherî, nu ne mai rĕmâne vreme ca sĕ ne ocupămu și cu lucrurî mai de Dómne-ajută, de interesu culturalu națională. Autoritățilorŭ nóstre scolare-bisericescî așa se vede, că încă nu le-au plesnitu prin minte astfelu de gândurî.

Cumcă, cu tóte că catedră de limba română nu avemu la mănăstirea rom. cat. din locu, și totuși amu avutu plăcuta ocasiune de a asista la unu esamenu publicu din limba română, meritulu nu e decâtu alu st. d-șóre Stolojanu, carea din marea iubire cătră limba maternă și dorulu ferbinte de a vedé fetițele române vorbindu și scriindu românesce, nu a cruțatu nicî timpu nicî ostenélă întru instruirea lorŭ. Și într'adevĕru dorulu i s'a împlinitu! D-șóra Stolojanu póte fi mângăiată căcî ostenelele d-sale au fostu încoronate de succesu îndestulitoru. Binevoiéscă a primi din parte-mî și credu că cu mine din partea a totu Românului de bine iubitoru și doritoru de rădicarea neamului și înflorirea graiului nostru, mulțămitele și felicitările nóstre pentru sacrificiulu adusu pe altarulu instrucțiunei nóstre naționale.

D-șóra Stolojanu ca o adevĕrată română și-a făcutu datorința. Lucrulu însĕ nu ar trebui sĕ rĕmână baltă. Românii Lugoșenî și autoritățile scolare bisericescî arŭ trebui seriosu sĕ se ocupe cu modalitatea de a întroduce o catedră stabilă de limba română la acestu institutu. Avemu de ea mare lipsă și destulu de urgentă. Pentru că scólă de fete română — abstrăgêndu de cea confesională gr. or. cu o învĕțătorésă — în locu nu avemu. Câte 50 décă nu și mai bine de fetițe române din locu și împrejurime, ce pe fiăcare anu cercetéză acésta mănăstire, suntu lipsite de instrucțiune în limba maternă. Sĕ nu ne mirămu dĕră, décă fetițele române devenindu cocóne și la urmă mame — abstrăgêndu dela aceea, că nu sciu nicî scrie nicî ceti, dór nicî vorbi corectu românesce — învĕțându în limbî strĕine multu puținu își însușescu décă nu chiar simțĕminte strĕine, dér celu puținu apucăturî strĕine și indiferentismu pentru ce e românescu.

In urmarea acestora, frații români lugoșenî, décă într'adevĕru în faptă și nu numai în vorbe ne zace la inimă ridicarea neamului nostru, precum și conservarea graiului nostru națională, prima condiție de viéță e, sĕ ne îngrijimu câtu mai curêndu »ca temelia pe care sĕ edifică o națiune și carea e „temeia“ după cum dice Michelet‘, sĕ o formămu, sĕ o pregătimu astfelu, ca după tóte vijeliele vremurilorŭ în carî trăimu sĕ rĕmână neclătită, totu Română după cum a fostu, verde ca stejarulu și urmașă demnă de Romînca trecutului, despre care și dușmanii noștri recunoscu, că a fostu conservătórea și mântuitórea naționalității. Sĕ educămu fetițele nóstre românesce, în scólă românéscă. Dĕră până când vomu avé scólă românéscă — fără de care nu ar trebui sĕ rĕmânemu multu, de óre-ce doue fundațiunî avemu destinate pentru ridicarea de scolî de fete, cea „Joviană“ gr. cat. și cea „Alexandroviciană“ gr. or. — până atuncî sĕ ne îngrijimu, ca celu puținu fetițele române ce cercetéză mănăstirea rom, cat. sĕ capete instrucțiune și din limba română, spre care scopu sĕ căutămu modalitatea de a institui o catedră de limba română salariată la acestu institutu. Vorba e numai sĕ stăruimu sĕ nu dămu înderĕptu la cea dintâiu pedecă ce amu întêlni-o în cale, cum suntemu învĕțați. Și apoi datorî suntemu sĕ o facemu acésta, de óre-ce pre noi ne va condamna posteritatea, décă nu vomu stărui, ca cele 60—70 de fetițe române, ce pe fie-care anu cercetéză mănăstirea, sĕ nu rĕmână fără instrucțiune în limba română. Consistoriele române din Lugoșu și Caransebeșu ar trebui sĕ cerce modalitatea plății unei catedre de limba română. Mănăstirea rom. cat. din locu capătă pe fie-care anu unu ajutoru de 1200 fl. v. a. din bugetulu comunei, din cele o parte cade pe contribuitorii români; acésta ar puté-o destina pentru catedra de limba română. Eu credu chiar că fiă-care părinte românu care își trimite fetița ca sĕ învețe carte în mănăstirea rom. cat. din locu, prea bucurosu va sacrifica unu florinu pe lună și pentru instruirea în limba română. Și punêndu casulu, că numai 50 de fetițe române cercetéză mănăstirea pre fiăcare anu, contribuindu fiăcare câte 1 fl. v. a. pe lună, arŭ fi 50 fl. lunarŭ, ér în dece luni de scólă ar fi 500 fl. v. a. Cu acești banî sunt sigurŭ, că catedra de limba română s'ar înființa, spre binele copiilorŭ și neamului nostru. — *borgovanulu* —

Scólă pentru institutorî.

Dela 1 Septemvre viitoru urmézĕ sĕ se deschidă în *Bucurescî* o scólă normală primară pentru institutorî, scrie »Rĕsboiulu«. In acésta scólă fiindu 40 locurî de bursierî, ministerulu publică spre cunoscința generală, că pentru ocuparea lorŭ se va ține concursu în Bucurescî și Iași, și anume: pentru 24 locurî se vorŭ alege 24 candidați dela concursulu din Bucurescî și 16 dela concursulu din Iași.

Condițiunile de admisibilitate ce trebue sĕ întrunéscă aspiranții suntu:

1 Absolvirea a 4 clase de gimnasiu clasicu; 2. Etatea dela 15 anî celu puținu și 18 anî celu multu; 3. Naționalitatea română și religia ortodoxă.

Concursulu se va ține în diua de 1 Septemvre viitoru, la orele 12 din di, în Bucurescî în localulu liceului St. Sava, ér la Iași în localulu liceului Națională, în presența comisiunilorŭ ce se vorŭ întocmi la timpu.

Candidații se vorŭ înscrie prin cerere directă cătră ministerŭ, adresată celu multu până în diua de 25 Augustu viitoru, ér actele se vorŭ presenta președintelui comisiunii în diua concursului.

Mulțămită publică.

Pentru aceea, că Maiestatea Sa Cesaro-Regéscă Apostolică, Prêînduratulu nostru Domnitoru, a binevoitu a împărtăși din grația Sa nemărginită câte cu o sută fl. v. a. atâtu pe Comuna bis. Corni, câtu și pe Comuna bis. Ciuta, ușurându-le astfelu edificarea din nou a scólelorŭ lorŭ greco-catolice locale:

Subsemnata Antistime bisericéscă-scolastică, sub impresiunea celei mai calde mulțămirî, grăbesce pe calea diaristicei a prémări acestu actu mărinimosu alu Prêînălțatului nostru Monarchu, rugându pe Atotputerniculu Dumneḑeu, ca pe Maiestatea Sa în pace, întregu, sănĕtosu spre fericirea popórelorŭ Sale întru mulți ani sĕ lu țină!!!

Gregoriu Cardoșiu, m. p.,
preotu gr. cat. preside al scaunelor scol. din Ciuta și Corni;
Simeonu Suciu, din Corni și *Boție Onuțiu* din Ciuta,
curatorî bisericescî și scolasticî.

SCIRÎ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

SIBIIU, 4 Iuliu. — Incă în timpulu duratei congresului bisericescu, în totu casulu însĕ după închiderea lui, se va întruni sinodulu episcopescu, pentru ca în sensulu hotărîrei de mai nainte a congresului sĕ-i confere rangulu de episcopu titularu archimandritului și vicarului metropolitanu Neculae Popea.

In ședința plenară de adi a congresului s'a primitu propunerea raportorului comisiunei alese în afacerea împărțirii dotațiunii statului, Zacharia Boiu, ca sĕ se alégă o deputațiune compusă din nouĕ membrii cu însărcinarea sĕ petiționeze la ministrulu de culte pentru o favorabilă resolvare a acestei cestiunî. Membrii deputațiune, suntu archiepiscopulu și metropolitulu Mironu Romanulu, episcopii Popasu și Metianu deputații dietali Galu și Serbu; judele curialu Pușcariu, Bologa, Cimponeriu, Beleșu.

☞ *Numere singuratice à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se potu cumpĕra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.*

Editoru: Iacobu Mureșianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu

---

aducă înapoi, dar aceștia se întórseră înderĕtu, fără sĕ'lu fi pututu găsi pe nenorocitulu Safeni. Stanley nu putu sĕ rĕmână pe locu mai multă vreme, ci trebui sĕ pornéscă mai departe, de óre-ce lipsa crescea într'unu modu înfricoșatu. Elu însușî suferia grozavu de tare.

„Frigurile,“ povestesce elu, „mĕ chinuiau necontenitu, și lipsa cea mare, precum și nĕcazurile neîntrerupte îmî răpiseră energia cu totulu. Fómea îmî slăbise trupulu, și grijile cele îndelungate sufletulu. Ómenii meî gemeau și se tânguiau, de te pătrundeau până'n adênculu inimeî. Fețele lorŭ îngălbinite și trupurile lorŭ slăbite păreau că mĕ mustră în continuu pentru ticălósa stare, în care se aflau.“

In 28 Iulie mai mulți ómenî de-aî călĕtoruluî nostru chinuiți de fóme îșî luară din nou refugiu la furtu. Indigenii se luară după eî cu puscile, și șese dintre dênșiî fură răniți, éră treî fură luați ca prisonierî.

Când Stanley îî întrebà pe nenorociții, carî furaseră numai din pricina lipseî celeî marî, că pentru-ce au făcutu fapta acésta, bieții ómenî respunseră: „Nu mai aveamu ce sĕ facemu, stăpâne. Suntemu sfêrșiți cu totuluî totu dela inimă. Noi amu începutu sĕ mâncămu, și indigenii au începutu sĕ pusce.“

Pe când vorbia călĕtorulu nostru în chipulu acesta cu ómenii sĕi, dintr'odată se ivirà o mulțime de indigeni, carî voiau sĕ se lupte cu „străinii năvălitorî.“ Numaî cu mare greutate putù Stanley sĕ-î domoléscă pe înfuriații Negrii; ceî treî prisonierî trebuiră sĕ rĕmână la eî ca sclavî.

In 30 Iulie ajunse espedițiunea la unu nou cataractu. După împărtășirile indigenilorŭ, în curênd aveau sĕ maî urmeze âncă alte treî.

Ce era de făcutu? . . . Sĕ încerce călĕtorulu nostru cu ómenii sĕi grozavu de osteniți sĕ le ocoléscă și pe acestea?

Lucrulu acesta ar fi fostu peste putință și tot-odată fără nicî unu scopu. Espedițiunea era de totu aprópe de loculu, până la care pĕtrunsese călĕtorulu Tuckey dela mare pe rîulu Congo. Livingstonulu luî Stanley era prin urmare adusu în legătură cu Congo, și astfelu de aicî înainte călĕtoriî noștri puteau părăsí cu inimă liniștită rîulu, și'și puteau urma mai departe drumulu lorŭ pe uscatu.

Pentru procurarea celorŭ de lipsă pentru traiu drumeții noștri dĕdură indigenilorŭ totu ce nu le era neapĕratu de trebuință. Până și premenelele luî Stanley, sticluțele, în care fuseseră puse deosebitele medicamente luate din Europa, țolurile etc fură întrebuințate ca mijlóce de schimbu.

„Lady Alice,“ luntrea, care făcuse călĕtoruluî nostru atâtea servicii pe apele din continentulu misteriosu, fù așezată pe o stâncă de lângă rîu și fù lăsată acolo la voia întêmplăreî. (Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 2 Iulie st. n. 1886

Rentă de aurŭ 4%	105.70	Bonurĭ croato-slavone	105 20
Rentă de hârtiă 5%	94.75	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	154.60	Imprumutulŭ cu premiu ung.	121 15
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	100.30	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	125.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	——	Renta de hârtiă austriacă	85.15
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	——	Renta de arg. austr.	85 10
Bonurĭ rurale ungare	105.20	Renta de aurŭ austr.	117 35
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.10	Losurile din 1860	139 25
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	105.20	Acţiunile băncei austro-ungare	869 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.10	Act. băncei de creditŭ ung.	283.25
Bonurĭ rurale transilvane	105 25	Act. băncei de creditŭ austr.	277.60
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.94
		Napoleon-d'orĭ	9.98½
		Mărcĭ 100 împ. germ.	61.85
		Londra 10 Livres sterlinge	126.—

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 20 Iunie st. v. 1886.

	Cump.	Vênd.
Renta română (5%)	93—	94—
Renta rom. amort. (5%)	96—	96¼
» convert. (6%)	87½	88—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	33—	34—
Credit fonc. rural (7%)	105¾	106—
» „ „ (5%)	88¼	88¾
» » urban (7%)	102—	102½
» » » (6%)	93½	94—
» » » (5%)	84¼	84¾
Banca naţională a României 500 Lei	1005	1015
Ac. de asig. Dacia-Rom.	260	265
« » » Naţională	220	225
Aurŭ contra bilete de bancă	1510	15.30
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.01½	2.03

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 3 Iulie st. n. 1886.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.57	Vênd.	8.59
Argint românesc	»	8.50	»	8.60
Napoleon-d'orĭ	»	9.95	»	9.99
Lire turcescĭ	»	11.27	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10.29
Galbenĭ	»	5.88	»	5.92
Scrisurile fonc. »Albina«	»	100.—	»	101.—
Ruble Rusescĭ	»	122.—	»	123.—
Discontulŭ	»	7—10 % pe anŭ.		

Ioanŭ Pastori

face cunoscutŭ onoratului publicŭ că adĭ, *Sâmbătă în 3 Iuliu* (21 Iuniu) a deschisŭ

2—4 *Salonulŭ sĕu*

de frisatŭ şi de parfumeriă

în piaţă, strada flosului Nr. 26 (casa Gross).

Pentru dómne a arangiatŭ unŭ *salonŭ deosebitŭ de dame* cu întrare separată.

Se recomandă onoratului publicŭ ca unulŭ care are o pracsă de mulţĭ anĭ în acestŭ oraşŭ.

Invitare!

Societatea acţionară „Hebe“ în adunarea sa generală ţinută în 27 Decembre 1885 a decisŭ a folosi mijlócele posibile pentru ca sĕ ridice apele minerale din comuna Sângeorgiu la nivoulŭ ce li sĕ compete faţă cu însemnătatea lorŭ în combinaţiune cu alte ape minerale.

Din acestŭ motivŭ, — după ce a clăditŭ la numitele ape minerale o ospĕtăriă corĕspundĕtóre cerinţelorŭ moderne cu unŭ preţŭ de preste 20,000 fl. v. a. s'a resolvitŭ a clădi şi scaldele calde şi reci asemenea într'unŭ stilŭ modernŭ şi corĕspundĕtorŭ necesităţii.

Spre acestŭ scopŭ numita adunare a decisŭ, ca pentru acoperirea acestorŭ spese se ridice capitalulŭ acţionarŭ la 40,000 fl. v. a. prin emiterea pe lângă acţiele de pănă acum, încă de 600 acţii à 50 fl. v. a. plătinde în rate lunare à 5 fl. v. a. începêndŭ din 1 Ianuariu 1887.

Doritorii de a se împărtăşi cu acţiunĭ suntŭ avisaţĭ în Bistriţa la Domnii advocaţĭ Danilă Lica, Georg Löw şi Gabriele Manu;

In Năsĕudŭ la Domnulŭ Dr. Paulŭ Tanco dir. gimn. şi în Sângeorgiu la administratorele scaldelorŭ Carl Lang.

Semnarea sĕ face pănă la 1 Octombre 1887.

Dela direcţiunea societăţii acţionare „Hebe.“ 1—2

Bistriţa, în 20 Iunie 1886.

Lica adv. ca dir. alŭ societ. **Löw** adv. ca subdirectorŭ.

Manu adv. ca cassarŭ.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	—	7.45	—
Predealŭ	—	—	12.50	—
	—	—	1.09	—
Timişŭ	—	—	1.40	—
Braşovŭ	—	—	2.27	—
	6.22	—	2.55	—
Feldióra	7.01	—	3.38	—
Apatia	7.33	—	4.17	—
Agostonfalva	8.01	—	4.47	—
Homorodŭ	8.45	—	5.42	—
Haşfaleu	10.10	—	7.37	—
	10.29	—	8.01	—
Sighişóra	10.39	—	8.21	—
Elisabetopole	11.19	—	9.05	—
Mediaşŭ	11.54	—	9 43	—
Copşa mică	12.12	—	10.02 10.30	—
Micăsasa	12.56	—	10.50	—
Blaşiu	1.30	—	11.29	—
Crăciunelŭ	1.45	—	11.47	—
Teiuşŭ	2.11	—	11.35	—
Aiudŭ	2.55	—	1 04	—
Vinţulŭ de susŭ	3.17	—	1.30	—
Uióra	3.24	—	1.39	—
Cucerdea	3.31	—	2 07	—
Ghirişŭ	4.09	—	3 03	—
Apahida	5.36	—	5.08	—
	5.56	—	5 35	—
Cluşiu	6.16	—	—	8.00
Nedeşdu	6.37	—	—	8.34
Ghirbĕu	6.53	—	—	8.59
Aghirişŭ	7.08	—	—	9.34
Stana	7.34	—	—	10.16
Huiedinŭ	7.55	—	—	11.04
Ciucia	8.35	—	—	12 17
Bucia	8.53	—	—	12.47
Bratca	9.12	—	—	1.21
Rév	9.31	—	—	2.05
Mező-Telegd	10 06	—	—	3.08
Fugyi-Vásárhely	10.25	—	—	3.39
Várad-Velinţe	10.35	—	—	3.55
	10.41	—	—	4.06
Oradia-mare	10.51	—	10.37	—
P. Ladány	12.37	—	1.45	—
Szolnok	2.58	—	5.34	8.22
Buda-pesta	6.00	—	10.05	10.30
Viena	—	—	10.50	—
	3.00	8.50	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ omnibus	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	—	—	—	—	—
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	8.00
Szolnok	10.37	3.44	7.29	9.11	11.40
P. Ladány	1.44	5.21	8.27	11.26	2.31
Oradea mare	5.33	6.41	—	1.28	—
Várad-Velencze	—	—	9.45	2.00	—
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2 11	—
Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	—
Rév	—	7.42	11.36	3.18	—
Bratca	—	—	12.10	3.41	—
Bucia	—	—	12.43	4.01	—
Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	—
Huiedin	—	9.01	2.56	5.08	—
Stana	—	—	3.29	5.27	—
Aghiriş	—	—	4.0	5.50	—
Ghirbĕu	—	—	4.18	6.02	—
Nedeşdu	—	—	4.36	6.24	—
Clnşiu	10.01	—	5.05	6.43	—
	10 26	—	—	7.03	—
Apahida	10 52	—	—	7.26	—
Ghiriş	12 37	—	—	8.51	—
Cucerdea	1.36	—	—	9.31	—
	1.48	—	—	9.43	—
Uióra	1.57	—	—	9.51	—
Vinţulŭ de susŭ	2.06	—	—	9.58	—
Aiudŭ	2.46	—	—	10.24	—
Teiuşŭ	3.01	—	—	10.44	—
Crăciunelŭ	3.45	—	—	11.28	—
Blaşŭ	4.06	—	—	11.44	—
Micăsasa	4.45	—	—	12.18	—
Copşa mică	5.05	—	—	12.36	—
Mediaşŭ	—	—	—	1.22	6.01
Elisabetopole	—	—	—	1.56	6.40
Sigişóra	—	—	—	2.34	7.20
Haşfaleu	—	—	—	3.02	8.01
Homorod	—	—	—	4.41	10.05
Agostonfalva	—	—	—	5.30	11.02
Apatia	—	—	—	6.03	11.37
Feldióra	—	—	—	6.35	12.14
Braşovŭ	—	—	—	7.14	1.09
	—	—	—	—	1.50
Timişŭ	—	—	—	—	2.48
Predealŭ	—	—	—	—	3.23
	—	—	—	—	4.56
Bucurescĭ	—	—	—	—	9.40

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiuşŭ	11.09	—	3.56
Alba-Iulia	11.46	—	4.27
Vinţulŭ de josŭ	12.20	—	4.53
Şibotŭ	12.52	—	5.19
Orăştia	1.19	—	5.41
Simeria (Piski)	1.48	—	6.08
Deva	2 35	—	6.39
Branicĭca	3.04	—	7.04
Ilia	3.36	—	7.29
Gurasada	3.50	—	7.41
Zam	4.25	—	8.12
Soborşin	5.09	—	8.49
Bĕrzova	5.56	—	9.29
Conopŭ	6.18	—	9.49
Radna-Lipova	6.57	6.14	10.23
Paulişŭ	7.12	6.30	10.37
Gyorok	7.27	6.47	10.52
Glogovaţŭ	7.56	7.17	11.18
Aradŭ	8.10	7.32	11.32
Szolnok	2.39	—	4 53
	3.16	—	5.10
Budapesta	6.50	—	8.16
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ omnibus
Viena	11.00	—	—
Budapesta	8.05	—	8.00
	11.02	—	11.40
Szolnok	11.12	—	12.00
Aradŭ	3.37	—	5.25
Glogovaţŭ	4.13	—	6.19
Gyorok	4.38	—	6.46
Paulişŭ	4.51	—	7.00
Radna-Lipova	5.10	—	7.23
Conopŭ	5.38	—	7.51
Bĕrzova	5.57	—	8.10
Soborşin	6.42	—	5.58
Zam	7.14	—	9.28
Gurasada	7.43	—	9.56
Ilia	8.01	—	10.17
Branicĭca	8.21	—	10.38
Deva	8.47	—	11.05
Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Orăştiă	10.10	—	12.24
Şibotŭ	10.34	—	12.53
Vinţulŭ de josŭ	11.04	—	1.22
Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Teiuşŭ	12.05	—	2.24

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	—	8.18
Aradulŭ nou	6.23	—	8.32
Németh-Ságh	6.48	—	8.51
Vinga	7.19	—	9.07
Orczifalva	7.38	—	9.20
Merczifalva	7.56	—	9.32
Timişóra	8.42	—	10.09

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.02	—	5.00
Merczifalva	6.40	—	5.50
Orczifalva	6.52	—	6.07
Vinga	—	—	6.32
Németh-Ságh	—	—	6.53
Aradulŭ nou	—	—	7.24
Aradŭ	—	—	7.40

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Simeria	—	11.50	2.23
Streiu	—	12.27	3.00
Haţegŭ	—	1.19	3.49
Pui	—	2.10	4.40
Crivadia	—	2.57	5.28
Baniţa	—	3.35	6.07
Petroşenĭ	—	4.04	6.39

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.
Petroşenĭ	6.49	9.33	—
Baniţa	7.27	10.14	—
Crivadia	8.06	10.54	—
Pui	8.50	11.37	—
Haţegŭ	9.31	12.17	—
Streiu	10.16	12.58	—
Simeria	10.53	1,35	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Tipografia *ALEXI* Braşovŭ. Hârtia din fabrica d-lorŭ Königes & Kopony, Zernescĭ.